

GLAVNA SKUPŠTINA HRVATSKOGA ARHEOLOŠKOGA DRUŠTVA

držana dne 7. veljače 1904. u ravnateljskoj pisarni narodnoga arheološkoga muzeja.

Predsjednik: Dr. Isidor Kršnjavi.

Zapisnik vodio: Dr. Viktor Hoffiller.

Predsjednik otvara skupštinu u 11 sati ovim govorom:

Slavna glavna skupštino!

Otkako je naša domovina postala autonomnom, prešle su mnoge dužnosti od nekadašnje centralne vlasti na našu kr. zemaljsku vladu, ali i na naše općinstvo. Istraživanje naše zemlje gledom na starine i uzdržavanje starina u našoj zemlji takove su dužnosti. Naša je vis. kr. zem. vlada učinila po koji važan korak. U prvom redu je omogućila svojim prinosom gradnju ove akademijske palače, te je u nju smjestila arheologijski muzej. Ona je tekom godina namještaj toga muzeja nabavila. Ona je izdala naredbe proti izvažanju starina. Ona je kupila razne zbirke, među njima važne numizmatске. Ona je namaknula zbirku kipova od grofa Nugenta, a tim je naš muzej učinila glede skulptura iza muzeja carske kuće u Beču najznamenitijim skulpturalnim muzejem u monarkiji. Vis. je kr. zem. vlada počela sastavljati sbirku sadrenih odlijeva, za koju je u novoj gimnazijskoj zgradi posebnu dvoranu sagradila, a druge je smjestila na sveučilištu. Sigurno je vis. vlada i tim učinila mnogo, što je sistematizovala profesorsku stolicu arheologije na sveučilištu, te što je svela arheologijski muzej sa sveučilištem u organičnu svezu.

Općinstvo je sa svoje strane upravo utemeljilo zbirku arheologijskoga muzeja i njegovu knjižnicu, namaknulo je znamenitu egipatsku zbirku, osnovalo i razvilo arheologijsko društvo.

Ovim putem se daje još mnogo šta dobra učiniti, nu prva i najbliža skrb, na koju se usudujem svratiti pozornost visoke kr. zemaljske vlade i slavnoga općinstva, jesu: sistematično iskopavanje i konservisanje starina u zemlji.

Iskopine iz Prozora kod Otočca za znanost su preznamenite, ali bi se tamo u daljnoj okolini

moralo još i više sistematično kopati. Sisačka našašća su vrlo znamenita, ali bi se tu u velikom stilu morali istraživati ostanci stare Siscije. Od starih Cibala nađeni su pod zemljom ostanci rimskih kuća, koji su opet zatrpani; tamo se našlo i nekoliko znamenitih kipova i grobnoga kamenja, ali bi se još mnogo toga otkriti dalo. Isto se može reći o staroj Mursi i o mnogim drugim nekadašnjim majdanima kulture.

Bosanska zemaljska vlada dala je iskopati u velikom stilu, pa je tim znanosti i poznavanju zemlje u velike poslužila. S naše je strane još pod zemljom zapretano mnogo važnih spomenika iz naše vlastite prošlosti, koje bi trebalo iskopati i u muzej spremiti. Naravna je stvar, da bi prema tomu onda trebalo i proširiti arheologijski muzej.

Za konservisanje starina brinu se u Austriji i u Ugarskoj centralne komisije. U nas postoje glede toga samo neke naredbe, ali nema organa, koji bi te naredbe sistematično provadao. Potrebno bi bilo, da se i za naš autonomni politički teritorium sastavi ovakova autonomna komisija za znanstveno istraživanje zemlje i za sačuvanje starina.

Ovakova bi komisija i za sam razvoj naših muzeja veoma znamenita bila.

Mi danas u Zagrebu imademo arheologijski muzej, imademo učiteljski muzej, obrtni muzej, a u najnovije doba i trgovačko-obrtni muzej. To je svakako vrlo lijepa i dobra pojava. Željeti bi bilo, da se svaki od tih muzeja zdravo i sustavno razvije.

Tomu zdravomu i sustavnomu razvoju prvi je uslov, da je svrha svakoga od tih muzeja jasno obilježena, da se ide dosljedno za provadanjem te svrhe, da se izbjegavaju konflikti između tih muzeja, da uprava svakoga od tih muzeja ono, što od koga dobije, a ne spada u njegovu zbirku, lojalno preda onamo, kuda spada.

Tomu bi centralna komisija vrlo mnogo doprinijeti mogla.

Za sada, dok je nema, naše je društvo, kao organ arheologijskoga muzeja, dužno da posreduje, gdje je potrebno.

Zato s ovoga mjesta moram govoriti o prvom koraku trgovačko-obrtnoga muzeja, kojim je uprava toga zavoda segnula u krug kompetencije arheologijskoga društva i arheologijskoga muzeja. Centralna komisija bi imala da spomene i obrtni muzej, koji je prvim korakom trgovačko-obrtnoga također povrijeđen u sferi svoga djelovanja, ali mi se ovdje u arheološkom društvu moramo zadovoljiti tim, da očuvamo naša prava.

Trgovačko-obrtna komora je još prije, nego li je stvoren njezin muzej, razaslala 50.000 poziva po zemlji, neka se pošalju starine i iskopine, a taj poziv je našao već i odziva, te se sada šalju za trgovačko-obrtni muzej predmeti, koji bi spadali u arheološki ili umjetno-obrtni muzej.

Trgovačko-obrtna komora je organ zajedničke vlade, a sabiranje starina dozvoljeno je naredbama vis. kr. zem. vlade samo za muzeje, koji stoje pod upravom autonomne kr. zem. vlade. Ovo je važan obzir, jer se radi o tom, da starine iz naše zemlje za uvijek ostanu u našoj zemlji. Nu sve, da nema toga obzira, naše bi društvo, kao organ narodnoga arheologijskoga muzeja, moralo zamoliti trgovačko-obrtnu komoru neka preda sve predmete, što ih je na temelju svojih 50.000 poziva dobila, onim zbirkama, kamo spadaju, jer sakupljanje starina i iskopina nije zadaća trgovačko-obrtnoga muzeja. Trgovački muzej ima zadaću, da daje potpunu sliku svega onoga, što naša zemlja eksportirati može, tako da tuđi trgovci mogu ovdje naći i primjerke robe i sve nužne statističke i narodno-ekonomske podatke. Trgovački muzej bi s druge strane morao imati permanentnu izložbu one robe, koja se u našu zemlju uvažava, te bi ova našim trgovcima morala pokazati najbolje i najjeftinije izvore one robe, koju iz vana uvažati moramo. Trgovački muzej bi morao poticati obrtnike, da po mogućnosti što više sami ovakovu robu produciraju, a najbolje bi ih mogao potaknuti time, da im dokaže vjerojatnost dobitka na temelju pouzdanih podataka.

To bi bila zadaća trgovačkoga muzeja.

Zadaća pako obrtnoga s obrtnom školom spojenoga muzeja bila bi da obrtnicima pokaže, kako bi se narodno-ekonomskom poukom trgovačkoga muzeja okoristiti mogli. U obrtnom muzeju je historična zbirka obrtnina na mjestu i nigdje drugdje. Takva zbirka ne smije biti „Sammelsurium“ slučajno pobranih starih stolica, se-

dalá ili tkanina, ne smije biti zbirka kurioziteta, nego mora biti zbirka, koja ilustrira razvoj stila i tehnike u prvom redu onih grana umjetnoga obrta, koje u nas cvatu.

Kako će trgovačko-obrtni muzej u jednoj agrikulturnoj zemlji izgledati, to je sasvim uzgredno pitanje, tamo nema riječ estetika, jer taj muzej nije osnovan, da odgaja uкус općinstva; nego tamo ima riječ narodna ekonomija, jer trgovačko-obrtni muzej ima da unapređuje samo materijalne interese produce-nata, konsumentenata i trgovaca u našoj zemlji.

Želim trgovačko-obrtnomu muzeju povoljan uspjeh u njegovom izvanredno teškom nastojanju, a nadam se, da će se ove u najboljoj namjeri izrečene riječi dobrohotno primiti.

Želim, da se što prije osnuje centralna komisija za iztraživanje zemlje i za čuvanje i uzdržavanje starina“.

Iza toga pročitao je tajnik i blagajnik društva i ujedno urednik „Vjesnika“ Dr. Josip Brunšmid ovaj izvještaj:

„Hrvatsko arheološko društvo, o kojem imam ovome slavnome zboru da podnesem izvještaj, postoji u svom sadanjem obnovljenom obliku već 26. godinu. Osnivači društva u prvom su redu išli za tim, da stvore neki pomoćni organ za arheološki odjel narodnoga muzeja, koji će osobito imati tu zadaću, da namakne sredstva za izdavanje muzejskoga stručnoga časopisa i da tako za zemaljski zavod uredi svezu i zamjenu publikacija sa srodnim vanjskim zavodima, društvima i časopisima. Ovomu cilju udovoljavalo je društvo uvijek od kako postoji, u koliko su mu to sredstva dopuštala, te je izdavanje arheološkoga časopisa jedino onda na nešto više od dvije godine bilo obustavljeno, kada se je bivši urednik „Vjesnika“ i ravnatelj muzeja S. Ljubić iza svoga umirovljenja iz Zagreba odselio. Ljubić je svega uređivao i većinom sam napisao 14 godišta „Vjesnika“, koji se je izdavao u četvrtgodišnjim brojevima od dva štampana arka.

Kada je sadanji odbor stupio na čelo društva, odlučio, da će izdavanje „Vjesnika“ u promijenjenom obliku nastaviti, a uređivanje toga časopisa povjerio je meni. Od nove serije našega organa izišlo je dosele šest svezaka, a prije kratka vremena dobiše članovi i prvu polovinu sedme sveske. Ispoređujući novu seriju društvenih publikacija sa starom, svaki će objektivan čovjek morati priznati, da je u tom pogledu društvo napredovalo. Svaka sveska nove serije za više nego dva puta je opsežnija od pojedinoga godišta stare serije, format i vanjska oprema znatno su ugled-

niji, a časopis je obilno ilustrovan, čime postaje čitaocu sve jasnije, a poradi toga ga mogu donekle rabiti i drugi stručnjaci, koji hrvatski ne razumiju.

Što se sadržaja tiče, to u „Vjesniku“ ima članaka iz područja cijele arheologije i srodnih znanosti, u koliko se iste odnose na prošlost hrvatskih zemalja i hrvatskoga naroda. Ako i nisu ti članci, prema stanovištu „Vjesnika“ kao stručno-znanstvena časopisa, pisani popularno, to su ipak tako sastavljeni, da ih svaki naobraženiji čovjek može čitati i razumjeti. Najviše je članaka iz područja prethistorijske i klasičke arheologije i epigrafike hrvatskih zemalja, pa numizmatičkih, historijskih, topografskih i umjetnohistorijskih, ali ih ima i genealogijskoga, diplomatskoga, heraldičkoga, sfragističkoga, bibliografskoga i folklorističkoga sadržaja. „Vjesnik“ je pripočavao i izvještaje „Bihaća“, hrvatskoga društva za istraživanje domaće povjesti u Spljetu, koje je društvo naš časopis izabralo svojim organom. Uza to pripočivali su se i izvještaji društvenih povjerenika i prijatelja o raznim nahodajima, koji imaju već stoga neku vrijednost, što su ih u većini slučajeva napisali očevici. Spomenem li još književne i manje vijesti, to sam iscrpio sve, što se je uz čedna društvena sredstva uradilo i uraditi moglo.

Društvo je stajalo u svezi sa 181 znanstvenim društvom, zavodom ili uredništvom u tuzemstvu i inozemstvu, a od velike većine istih redovito je dobivalo njihove publikacije u zamjenu za „Vjesnik“. Te se knjige u smislu društvenoga zaključka uvrštaju u knjižnicu arheološkoga odjela narodnoga muzeja, gdje ih društveni članovi u vrijeme uredovnoga vremena mogu da rabe.

Da uzmogne vršiti svoju zadaću, ima hrv. arheološko društvo glavnica, koja se je za vremena naše uprave redovito svake godine u smislu pravila ponešto umnožala, ali je žalibože još uvijek tako malena (koncem godine 1903 K 13101.96), da joj kamati niti za 4—5 godina nebi donijeli toliku svotu, da bi se mogla jedna sveska društvenoga časopisa u onom opsegu izdati, kako to društvo čini. Što časopis može prilično redovno da izilazi, za to imademo u prvom redu da zahvalimo kr. zemaljskoj vladi, od koje počam od g. 1899 dobivamo redovitu potporu u iznosu od 600 K za izdavanje „Vjesnika“, za što se i na ovom mjestu izrazuje kr. zemaljskoj vladi najtoplija zahvalnost. U računima za g. 1900 nije se ta svota mogla iskazati, jer ju od toga vremena primamo naknadno na početku mjeseca si-

jejnja svake godine, ali za prediduću godinu. Jednaku smo svotu i ove godine već primili za g. 1903. Godine 1897. darovala nam je I. hrv. štediona 20. for. a g. 1898 poglavarstvo grada Zagreba 300 for.

Uz dohodak od glavnice i subvenciju unilazi nešto i u ime članarine, ali ne onoliko, koliko bi valjalo očekivati i koliko bi trebalo, a da se uzmogne društveni rad proširiti. Na Zageb, gdje imademo oko 100 članova, ne bi se baš toliko imali tužiti, ali vani nalazimo dosta malo odziva. Pokušalo se tu nešto učiniti pomoću društvenih povjerenika i na nekim mjestima uz požrtvovne i patrijotičke ljude, kojima se i ovdje izrazuje zahvalnost, postiglo dosta lijep uspjeh. Sa drugim povjerenicima imali smo žalibože manje sreće, pa ih ima, od kojih ne možemo dobiti niti novaca, a neće ni da nam povrate primljene knjige. Tn nam naravno neće preostati drugo, nego da sudbenim putem društvo sačuvamo od materijalne štete.

Na koncu godine 1903. imalo je društvo 35 članova utemeljitelja (koji uplatiše najmanje 100 K), 13 počasnih članova i od prilike 215 članova radnika i podupirajućih (koji plaćaju po 4 K godišnje). Tečajem zadnje godine umrješe društveni članovi Dr. Franjo Maixner, mnogogodišnji odbornik i radnik, pa Fran Folnegović i Antun Kögl. (Slava im!) Dva člana izjavila su, da iz društva istupaju.

Što se imovinskih prilika hrv. arheološkoga društva tiče, imam da izvjestim slijedeće: Na koncu godine 1895., koje sam preuzeo društvenu blagajnu, imalo je društvo imetak od 11.614 K. 76 f., od čega je otpadalo na glavnica 10.457 K. 66 f. Na koncu godine 1903. iznosi društveni imetak 15.353 K. 54 f. (više za 3.738 K. 78 f.), odnosno glavnica 13.101 K. 96 f. (više za 2.644 K. 30 f.). Uza to se izdala za tih devet godina, od kako društvom upravljamo za izdavanje „Vjesnika“ i za iskanjanja svota, koja je još veća, nego što iznosi sadanja glavnica.

Makar da je okvir, u kojem se društvo kreirati može, prilično uzan, to se ipak ne može reći, da se nije sve uradilo, što se je uz naše prilike uraditi moglo, pa da se je pomišljalo i na budućnost i nastojalo, ne samo da se u društvenu glavnica ne dira, nego da se ista prema ustanovama društvenih pravila i poveća. O tom, kako se je društvom imovinom upravljalo u godinama 1897—1903., poučit će vas slijedeći računi:

B. Rashod.

	1897.	1898.	1899.	1900.	1901.	1902.	1903.
	for.	for.	for.	Kruna	Kruna	Kruna	Kruna
Za papir, štampanje i vezanje „Vjesnika“	532·80	200—	594·80	1383·10	1508·30	1493—	300—
Za slike i klišeje „Vjesnika“	327·24	118·87	285·74	97·39	493·66	357·72	186·04
Honorari piscima	262·24	130·74	363·50	762·20	766·52	802·56	548—
Iskapanja	—	53·66	—	—	—	—	—
Muzejskom podvorniku za poslugu	15—	—	15—	30—	30—	30—	30—
Razne poštarine	64·86	38·79	87·09	143·98	137·30	107·12	19·01
Manji izdatci	19·69		25·26	42·60	3·16	2·02	3·44
Vjeresijsko poslovanje (uloženo u štedionu)	575—	1130—	520—	500—	1240—	1350—	1100—
Gotovina koncem godine	5·94	53·49	69·44	574·11	633·24	52·40	42·07
Ukupno	1802·77	1725·55	1960·83	3533·38	4812·18	4194·82	2228·56

Iskaz o imovini i glavnici hrvatskoga arheološkoga društva u Zagrebu.

	1897.		1898.		1899.		1900.		1901.		1902.		1903.	
	for.		for.		for.		Kruna		Kruna		Kruna		Kruna	
1. Uložnica I. hrv. štedione br. (5700) 99407	44	90	467	—	485	86	987	50	987	58	972	42	1007	72
2. " " " " (36519) 99408	588	95	612	71	637	43	1226	48	1226	48	1272	04	1318	21
3. " " " " (43224) 99409	633	55	659	13	685	75	1320	15	1320	88	1369	46	1419	20
4. " " " " (48119) 99410	131	73	137	03	142	55	275	04	275	92	286	14	296	52
5. " " " " 114012	—	—	—	—	—	—	—	—	204	90	363	04	476	30
6. " " " " (92013) 114382	69	21	709	70	480	13	938	77	656	46	158	06	843	52
7. " " " " (95394) 114383	591	69	790	14	936	47	2187	04	2228	28	2311	09	2395	01
8. " hrv. eskomptne banke br. 3815	998	06	1033	16	1074	88	1987	39	1986	68	1981	24	2063	17
9. " " " " " 3816	285	82	297	34	309	34	573	39	573	98	572	91	593	69
10. " " " " " 3817	1237	97	1287	95	1339	95	2478	13	2477	79	2471	30	2561	04
11. " " " " " 3818	1029	32	1070	88	1114	12	2060	81	2059	99	2054	21	2198	81
12. " " " " " 5240	105	03	109	27	113	67	210	67	210	95	210	62	218	25
13. Gotovina u blagajni koncem godine	5	94	53	49	69	44	574	11	638	24	52	40	42	07
	6121	17	7227	80	7439	64	14769	97	14792	63	14074	93	15353	54
	Ukupna imovina . . .													
Društvena glavnica na početku godine	5483	83	5803	83	5971	83	12263	66	12553	66	12798	56	12986	70
Dodalo se glavnici	320	—	168	—	160	—	290	—	244	90	188	14	115	26
Društvena glavnica na koncu godine	5803	83	5971	83	6131	83	12553	66	12798	56	12986	70	13101	96
Koncem godine raspoloživo za izdavanje „Vjesnika“	317	34	1255	97	1307	81	2216	31	1994	07	1088	23	2251	53

Revizijonalni odbor, u koji su bila izabrana gospoda Gj. Crnadak, Gj. Deželić i dr. A. Müller, pregledao je račune i pošto ih je našao u redu, primila je glavna skupština izvještaj blagajnikov za godine 1897—1903. jednoglasno na znanje i podijelila mu absolutorium.

Blagajnik predlaže, da se društvena imovina, koja je sada uložena u štedioni, uloži u vrijednosne papire. Skupština ovlašćuje odbor, da tu stvar prouči i po svojoj uvidavnosti riješi.

Predsjednik iznosi dva prijedloga: 1. da se društvo obrati na trgovačko-obrtnu komoru u Zagrebu sa molbom, da iskopane starine, koje bi se poslale u trgovačko-obrtni muzej, preda onamo, kuda spadaju, t. j. arheološkomu muzeju i 2. da se poglavarstvo grada Zagreba zamoli za potporu. Skupština usvaja oba prijedloga.

Član dr. Karlo Horvat pita, da li bi se mogao sazvati u Zagreb sastanak hrvatskih učenjaka, koji se bave arheološkim studijama. Predsjednik izjavljuje, da bi društvo i onako moglo ove go-

dine proslaviti 25-godišnjicu svoga opstanka, pa da bi se tom prilikom možda moglo i na takav sastanak pomisliti. Uslijed ove izjave predsjednikove zaključuje skupština, da se riješenje ovoga pitanja prepusti odboru.

Na to se pristupa izborima. U revizijonalni odbor budu izabrana gg.: Gjuro Crnadak, Gjuro Deželić i dr. Nikola Gržetić, a u upravni odbor gg.: dr. Isidor Kršnjavi, dr. August Musić, dr. Josip Brunšmid, F. Ž. Miler, dr. A. Müller, Emilij Laszowski, dr. Viktor Hoffiller i Antun Jiroušek.

Pošto je tim bio dnevni red iscrpljen, zaključio je predsjednik glavnu skupštinu.

U odborskoj sjednici, koja je slijedila neposredno iza glavne skupštine, konstituisao se je novo izabrani odbor ovako: Predsjednik: dr. Is. Kršnjavi, potpredsjednik: dr. Jos. Brunšmid, tajnik: Emilij Laszowski, blagajnik: dr. Viktor Hoffiller.

